

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ร้ายแรงของสังคมไทยในปัจจุบัน และกำลังทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ บันทอนเสถียรภาพของประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ อันเป็นผลทำให้ประเทศต้องสูญเสียปัจจัยการผลิตในส่วนที่เป็นกำลังทางด้านบุคคล และกำลังทรัพยากรเป็นจำนวนมาก รวมทั้งก่อให้เกิดอาชญากรรมตลอดจนทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมและประเทศชาติ

การแพร่ระบาดของยาเสพติดแต่ละชนิดอยู่ในชั้นที่เรียกว่าลูกกลามและเป็นอันตรายอย่างยิ่งในสังคมไทย เพราะขีดความสามารถในการแพร่ระบาดของยาเสพติดในปัจจุบันได้ถูกพัฒนาขึ้นไปอีกระดับ จากตัวสารเสพติดที่แทรกอยู่ในผลิตภัณฑ์ของใช้ประจำวันต่าง ๆ ที่สามารถหาซื้อได้โดยสะดวก อาทิเช่น สารระเหย กาว ทินเนอร์ สีทาบ้าน รวมทั้งยากระตุ้นประสาท ยาม้า (แอมเฟตามีน) ซึ่งเป็นที่นิยมกันในแวดวงของผู้ใช้แรงงาน ปัจจุบันได้ถูกปรับเปลี่ยนเป้าหมายให้มุ่งเจาะกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาโดยตรง ทั้งนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ยาเสพติดใหม่ ๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย เช่น ยาไอ ยาเลิฟ ยาเค ฯลฯ เหล่านี้ล้วนชี้ให้เห็นว่า การแพร่ระบาดของยาเสพติดนับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทยได้ทำการสำรวจผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2536 ได้ประมาณการไว้ว่า จำนวนผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทยมีทั้งสิ้น 1,267,590 คน หรือร้อยละ 2.71 ของประชากรทั้งหมด และจำนวนนี้เป็นเยาวชนในสถานศึกษาถึง 71,666 คน หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 5.66 และล่าสุดในปี พ.ศ. 2541 คาดว่ามีนักเรียนผู้ติดยาถึง 190,000 คน

ด้านตัวเลขผู้เข้ารับการบำบัดรักษาจากแฟ้มข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส) ระบุว่า ในปี พ.ศ. 2541 มีนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษาเสพติด 8,513 คน ซึ่งเมื่อเทียบกับสัดส่วนของนักเรียนที่เข้ารับการบำบัดรักษากับนักเรียนทั้งหมดทั่วประเทศจะพบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 มีสัดส่วนของนักศึกษาที่เข้ารับการบำบัดรักษาถึง 59 คน ต่อประชากร 100,000 คน และเมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่เข้าบำบัดรักษาในช่วงปี พ.ศ. 2535 – 2541 พบว่าเป็นรายใหม่ถึงร้อยละ 84 ซึ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนมีแนวโน้มติดยาเสพติดได้ง่ายขึ้น

หากพิจารณาในด้านระดับการศึกษา จะพบว่าจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการบำบัดรักษา ยาเสพติดทั้งหมดร้อยละ 49 ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 19.7 อยู่ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น (ปวช.) ส่วนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็น ร้อยละ 14.66 และ 10.8 ตามลำดับ จากการเข้ารับการบำบัดรักษาของนักเรียนในช่วง 4 – 5 ปี ที่ผ่านมา พบว่าระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นมีแนวโน้มเข้ารับการบำบัดรักษาเพิ่มขึ้น ทุกปี สำหรับยาเสพติดที่ใช้ในโรงเรียนนั้นส่วนใหญ่จะเสพติดยาบ้า รองลงมาคือ เฮโรอีนและ สารระเหยประเภทต่าง ๆ อย่างไรก็ตามแนวโน้มว่าการใช้เฮโรอีนจะลดลง ในขณะที่การใช้ยาบ้า เป็นที่นิยมมากขึ้น เนื่องจากเฮโรอีนมีราคาแพงและหายาก อันเนื่องมาจากการปราบปรามของรัฐ ในขณะที่เด็วกันค่านิยมของผู้เสพติดยาบ้าเริ่มเปลี่ยนไป เดิมทีนักเรียนเสพติดยาบ้าเพราะต้องการให้ ร่างกายกระปรี้กระเปร่า หรือต้องการอดนอนเพื่อให้สามารถดูหนังสื่อสอับได้นาน ทว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา กลุ่มผู้เสพติดยาบ้าได้เปลี่ยนวัตถุประสงค์ของการใช้ยาบ้า โดยเริ่มมาใช้ยาบ้า เพื่อความสนุกสนาน ความบันเทิงหรือเป็นแฟชั่นมากกว่าใช้เพื่อการเรียน จึงมีการเปลี่ยนรูปแบบ ของวิธีเสพติด จากเดิมที่ใช้วิธีกินก็เปลี่ยนมาเป็นการใช้สูดดมแทน โดยการเผายาบ้าแล้วสูดควัน เข้าปอด วิธีนี้เป็นที่นิยมในหมู่นักเรียนค่อนข้างมาก เพราะฤทธิ์ยาจะเข้าสู่ร่างกายอย่างรวดเร็ว ในขณะที่เด็วกันยากที่จะหมดฤทธิ์เร็วเช่นเดียวกัน ทำให้ความต้องการยามากขึ้น และนำไปสู่ภาวะ การติดยาเสพติดได้ง่าย

ผลจากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดนั้น รัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจ ได้กำหนดทิศทาง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) โดยให้ ยุทธศาสตร์การลดอุปสงค์สารเสพติดควบคู่ไปกับการลดอุปทานสารเสพติด โดยจะเน้นที่มาตรการ ป้องกันสารเสพติดเป็นสำคัญ สำหรับการแก้ปัญหาในพื้นที่ให้ดำเนินการในลักษณะ ผสมผสาน ระหว่างมาตรการป้องกันสารเสพติด มาตรการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มาตรการปราบปรามสารเสพติดและมาตรการควบคุมพืชเสพติด ตามสภาพปัญหาในพื้นที่และให้ ประชาชนทุกกลุ่มมีส่วนร่วม

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาดังที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้สารเสพติดใน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีอัตราส่วนค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่น่าเป็นห่วง การที่เยาวชนติดยาเสพติดจะเป็นภาระของสังคม เพราะจะกลายเป็นทรัพยากรที่ไม่มีคุณค่า ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ ดังนั้นเยาวชนจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญที่สุดในการป้องกัน

และแก้ไขปัญหาระบาดโรค เพราะปัจจุบันสารเสพติดได้แพร่ระบาดเข้าไปในกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะสภาพปัญหาเสพติดในเขตการศึกษา 12 ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลของสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 12 ในปี พ.ศ. 2543 พบว่ามีสาเหตุของยาเสพติดที่เป็นปัจจัยหลักอยู่ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ตัวนักเรียน 2) ด้านครอบครัว 3) ด้านสถานศึกษา 4) สภาพสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะยาบ้าและสารระเหย ซึ่งมีพิษทำลายสุขภาพร่างกายเยาวชนให้เสื่อมโทรม อันเป็นผลร้ายต่อคุณภาพของเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ และจากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยให้สถานศึกษาต่าง ๆ นำไปปฏิบัตินั้น การป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนยังไม่สามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 โดยศึกษาจากผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยฝ่ายปกครองที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานในด้านการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน เพราะผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยฝ่ายปกครองนั้นนับได้ว่าเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับงานป้องกันและเป็นตัวแทนอันแท้จริง ที่จะชี้ให้เห็นสภาพปัญหาและแนวทางการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยนำผลการวิจัยส่วนหนึ่งไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปรับปรุงการปฏิบัติงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องให้ความสนใจต่องานด้านการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ตำแหน่ง และประสิทธิภาพการทำงาน
3. เพื่อเสนอแนวทางการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนทุกระดับและทุกสังกัด ในเขตการศึกษา 12

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงาน และจัดสรรงบประมาณในการป้องกันยาเสพติด และจัดปัญหาเสพติดของนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 ต่อไป

คำถามของการวิจัย

1. ปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 อยู่ในระดับใด
2. ปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันหรือไม่
3. ปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามตำแหน่ง แตกต่างกันหรือไม่
4. ปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามประเภทการทำงาน แตกต่างกันหรือไม่
5. แนวทางการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 มีอะไรบ้าง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน
2. ปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามตำแหน่งแตกต่างกัน
3. ปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามประเภทการทำงานแตกต่างกัน

กรอบความคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 โดยยึดแนวคิดและทิศทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และ

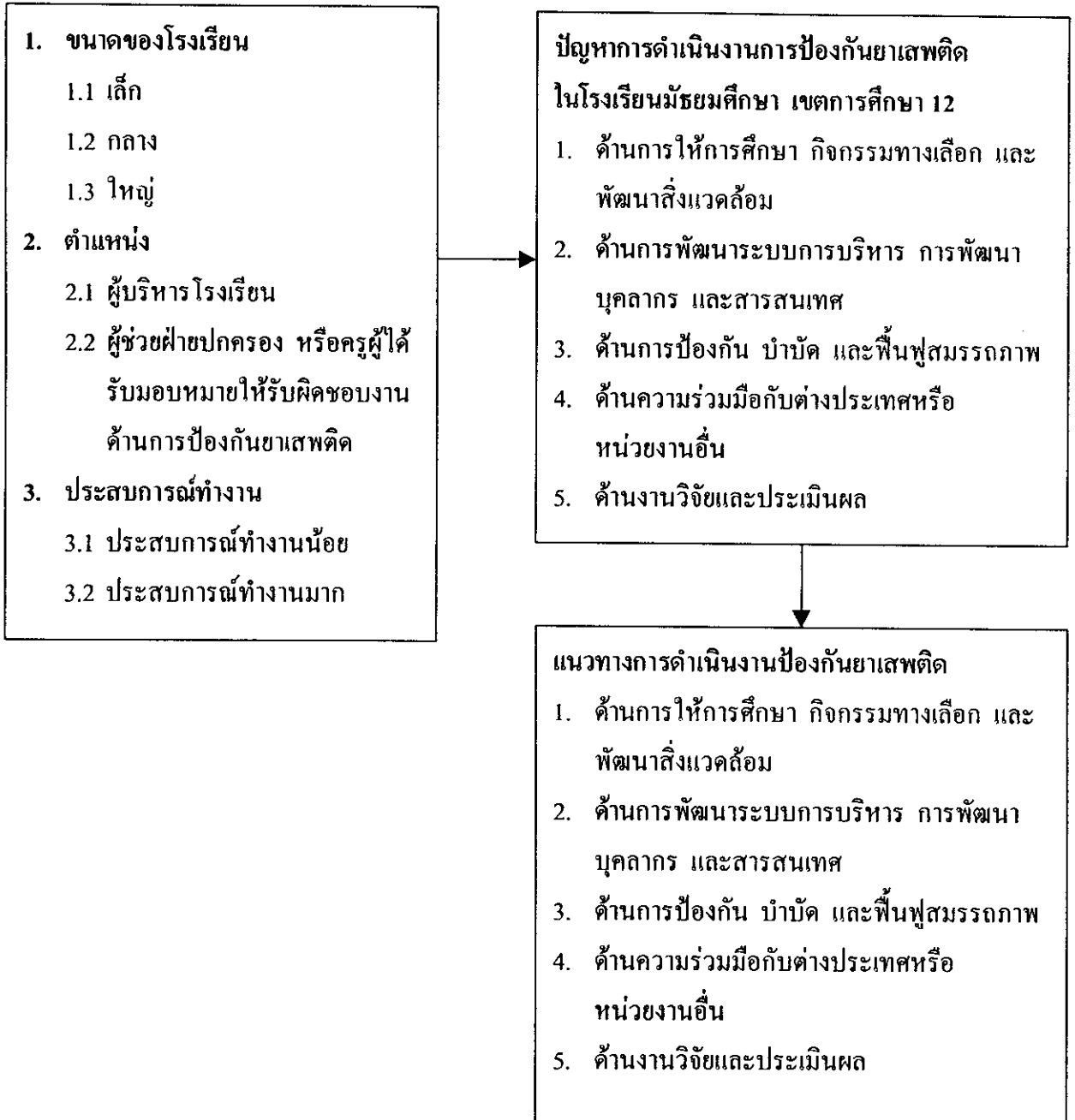
วัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) และนโยบาย มาตรการ แนวทางการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ และเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน โดยยึดการแบ่งขนาดของโรงเรียนตามมาตรฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในด้าน

1. ด้านการให้การศึกษา กิจกรรมทางเลือก และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
2. ด้านการพัฒนาระบบการบริหาร การพัฒนาบุคลากร และสารสนเทศ
3. ด้านการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟูสมรรถภาพ
4. ด้านความร่วมมือกับต่างประเทศหรือหน่วยงานอื่น
5. ด้านงานวิจัยและประเมินผล

จากแนวคิดและการศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาสรุปกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ โดยศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง หรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานด้านการป้องกันยาเสพติดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ดังแสดงในภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการดำเนินงาน การป้องกันยาเสพติด และเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 โดยยึดแนวคิดและทิศทางในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) และนโยบาย มาตรการ แนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันสารเสพติด ของกระทรวงศึกษาธิการใน 5 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านการให้การศึกษา กิจกรรมทางเลือก และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
- 1.2 ด้านการพัฒนาระบบการบริหาร การพัฒนาบุคลากร และสารสนเทศ
- 1.3 ด้านการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟูสมรรถภาพ
- 1.4 ด้านความร่วมมือกับต่างประเทศหรือหน่วยงานอื่น
- 1.5 ด้านงานวิจัยและประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ช่วย ฝ่ายปกครองหรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานด้านการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำนวน 354 คน จำแนกตามขนาดของ โรงเรียน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

2.3 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ช่วย ฝ่ายปกครองหรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานด้านการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำนวน 268 คน โดยการสุ่มแบบ แบ่งชั้น (stratified random sampling) จากโรงเรียนละ 2 คน คือ ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน และ ผู้ช่วยฝ่ายปกครองหรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานด้านการป้องกันยาเสพติด 1 คน จำแนกตามขนาดของ โรงเรียน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

3. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

3.2 ตัวแปรอิสระ

3.2.1 ขนาดของโรงเรียน

3.2.1.1 ขนาดเล็ก

3.2.1.2 ขนาดกลาง

3.2.1.3 ขนาดใหญ่

3.2.2 ตำแหน่ง

3.2.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน

3.2.2.2 ผู้ช่วยฝ่ายปกครองหรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานด้านการป้องกันยาเสพติด

3.2.3 ประสิทธิภาพการทำงาน

3.2.3.1 ประสิทธิภาพทำงานน้อย

3.2.3.2 ประสิทธิภาพทำงานมาก

3.3 ตัวแปรตาม

3.3.1 ปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติด ในด้าน

3.3.1.1 การให้การศึกษา กิจกรรมทางเลือก และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

3.3.1.2 การพัฒนาระบบการบริหาร การพัฒนานุเคราะห์ และสารสนเทศ

3.3.1.3 การป้องกัน บำบัด และฟื้นฟูสมรรถภาพ

3.3.1.4 งานความร่วมมือกับต่างประเทศหรือหน่วยงานอื่น

3.3.1.5 งานวิจัยและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเสพติดซึ่งเมื่อเสพหรือฉีดเข้าร่างกายติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งก็จะติด ก่อให้เกิดพิษเรื้อรัง ทำให้ร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรม

2. ปัญหาการดำเนินงาน หมายถึง ปัญหาในการจัดกิจกรรมที่เอื้ออำนวยต่อการป้องกันยาเสพติด

3. การดำเนินงานป้องกันยาเสพติด หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 โดยการจัดดำเนินกิจกรรม 5 ลักษณะ คือ

3.1 การให้การศึกษา กิจกรรมทางเลือก และพัฒนาสิ่งแวดล้อม หมายถึง การให้ความรู้ในเรื่องยาเสพติดเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับโทษ พิษภัยและอันตรายจากยาเสพติด การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาดตนเองสามารถป้องกันตนเองจากยาเสพติดเหล่านี้ได้ และพัฒนาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้น่าอยู่จะทำให้ยาเสพติดไม่แพร่ระบาดในโรงเรียน

3.2 การพัฒนาระบบการบริหาร การพัฒนานุเคราะห์ และสารสนเทศ หมายถึง การจัดระบบการบริหารให้สอดคล้องกับการป้องกันยาเสพติดและพัฒนานุเคราะห์ให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด รวมถึงการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดให้ชุมชนได้ทราบ เพื่อร่วมกันป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

3.3 การป้องกัน บำบัด และฟื้นฟูสมรรถภาพ หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ การให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด การส่งนักเรียนที่ติดยาเสพติดไปบำบัด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจให้เลิกจากการเสพยาและสามารถกลับไปเรียนหนังสือได้อย่างปกติ

3.4 ความร่วมมือกับต่างประเทศหรือหน่วยงานอื่น หมายถึง การร่วมมือกับต่างประเทศและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

3.5 งานวิจัยและประเมินผล หมายถึง การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเป็นข้อมูลในการให้ความรู้และป้องกันยาเสพติดรวมทั้งการประเมินผลการดำเนินงาน การวิเคราะห์ผลการประเมิน สรุปและรายงานรวมทั้งการนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผน และการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานตามโครงการ

4. โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระดับเดียว และตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขนาด คือ

4.2 ขนาดเล็ก มีนักเรียนไม่เกิน 500 คน

4.3 ขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 501 ถึง 1,500 คน

4.4 ขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

5. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งสายงานบริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ที่รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน

6. ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งสายงานบริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครอง ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

7. ประสิทธิภาพทำงานน้อย หมายถึง เวลาปฏิบัติราชการตั้งแต่บรรจุ แต่งตั้งจนถึงปัจจุบัน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ช่วยฝ่ายปกครอง หรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

8. ประสิทธิภาพทำงานมาก หมายถึง เวลาปฏิบัติราชการตั้งแต่บรรจุ แต่งตั้งจนถึงปัจจุบัน เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ช่วยฝ่ายปกครอง หรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

9. เขตการศึกษา 12 หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งแบ่งตามพระราชกฤษฎีกา
การแบ่งส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่ง
เขตการศึกษา 12 ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง จันทบุรี ตราด สระแก้ว
ปราจีนบุรี และนครนายก